

ТЕШЊАРСКЕ ПЛАСОВИШЕ

ГОДИНА XVII

23. АВГУСТ 2003.

БРОЈ 30

ДА ЈЕ СРЕЋЕ ДА...

Не би требало никако потцењивати жељу Ваљеваца да се у 10 дана Тешњарских вечери слију на Колубару. Напротив, жељу за лепим, за смисленим, за неким другим требало би охрабривати.

А можете се ових вечери чудити колико има лепог света : лепо обученог, лепо препланулог, лепих лица. Невероватно. Лепота ће сасвим сигурно обележити овогодишње Тешњарске вечери. А толико се говори да је пропало ово, оно, да неваљају ови, они. Просто по томе не би требало ни да заслужујемо ову лепоту. А заслужујемо је.

М.СТ.

ХРАБРО, МЛАДОСТИ

Томислав Милановић

Овогодишње "Тешњарске вечери" отворила су без много званичне крутости двојица рокера : један је председник СО Ваљево **Томислав Милановић**, осведочени поклоник рок музике, а други је **Милан Ђурђевић**, вођа састава Неверне бебе.

Председник је казао: "Када прођу Тешњарске вечери неки ће, а надам се да ће они бити у већини, казати како је било веома добро, док ће други сматрати да је могло бити и боље и да Тешњарске вечери концептуално нису осмишљене како треба. И можда ће и једни и други бити у праву. Једно је, међутим, сигурно да сви желимо да наш живот учинимо садржајнијим, да што више наших дана буде необично како би их памтили.

И можда је време да у освит великог догађаја 200 година Првог српског устанка, 200 година од стварања модерне српске државе и модерног Ваљева, преуредимо наш духовни живот. Када вас видим тако младе сигуран сам да ћемо у томе и успети.

У томе ће нам помоћи наши успешни суграђани сада расути по разним странама света. Један од њих је Милан Ђурђевић од "Неверних беба".

Ђурђевић који је најпре одсвирао две композиције са групом "Ван Гог", представљен као најбољи рок клавијатуриста код нас и у Европи, поручио је : "Срећан сам што сам вечерас овде, што међу вама има много мојих драгих пријатеља са којима сам поделио много емоција током низа година. Хоћу да захвалим СО Ваљево и Фестивалском одбору на оваквој манифестацији каквих је, верујте, мало у Србији. Имаћете прилику

Милан Ђурђевић

да у наредних десет дана посећујете добре изложбе, позоришне представе, књижевне вечери, концерте.

Ја обећавам да ћу наредне године овде са "Неверним бебама" одржати велики концерт.

Желим вам сваку срећу!

Т.Г.

НАГРАДЕ ТОВ-А

Туристичка организација Ваљева наградила је најзаслужније суграђане: Друштво "Јешко Видић" за културне и спортске догађаје (Синалко баскет лига); ПТП "Топ - Тим" за најлепши излог, док је најбољим рестораном проглашен "Златибор".

Први пут додељена награда најљубазнијим трговцима припала је колективу продавнице "Мега Жинаса" у Градцу. Еколошку награду добили су радници "Видрака" и спелеолог **Света Ковачевић**.

ТЕШЊАРСКИ
ГЛАСОГОВОР

ПОСЛЕДЊИ МОХИКАНЦИ

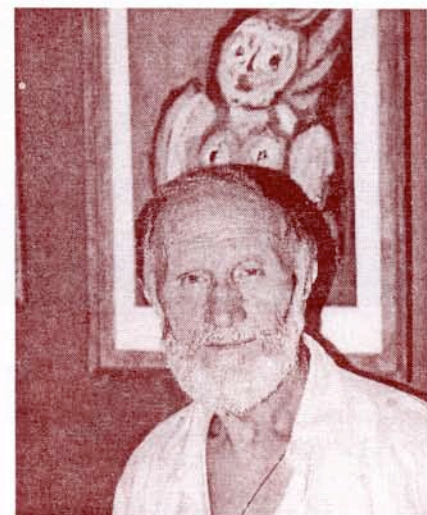

Драгиша Меденица и Ричард Меј

У галерији "34" у Тешњуру отворена је изложба фотографија "Кроз амерички Запад" **Драгише Меденице**, настале за време његовог вишемесечног боравка у САД.

Изложбу је званично отворио **Ричард Меј**, аташе за културу Америчке амбасаде у Београду, а о скоро 80 изложених фотографија говорио је Драгишин млађи колега **Војислав Јовановић**.

На фотографијама су мотиви ненарушене природе и великих урбаних целина, као и, Драгиши посебно драги, портрети "људи из народа".

Миодраг Ћировић

Ретроспективна изложба слика **Миодрага Ћировића**, педесетак платна средњег формата, постављена је у хотелу Гранд. Изложбу је отворио **Драгутин Радојчић**, директор Модерне галерије у Ваљеву, рекавши да се права магија Ћировићевих слика испољава дубоким посматрањем његових портрета и фигура у којима се срећу реалност и фантазија.

Т.Г. Интерију: архитекта професор Дарко Марушић

ВАЉЕВО ИЗМЕЂУ ШЕСТ МОСТОВА

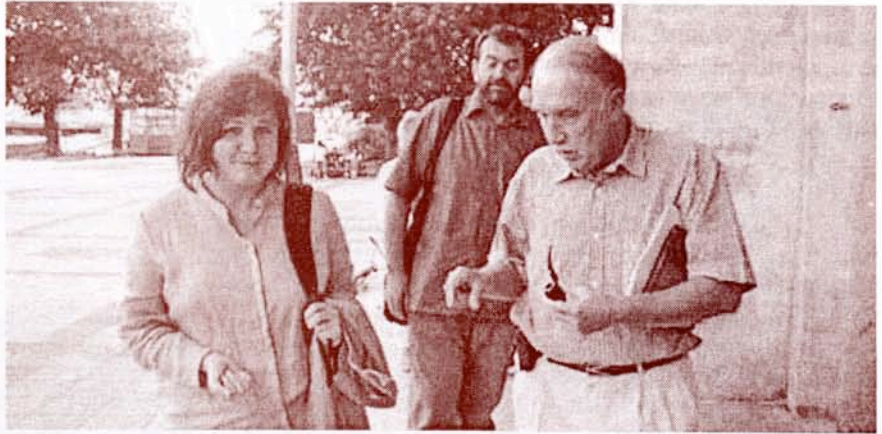
Прошло је шест година истраживања на идеји да се уреди недефинисани простор средишта града у којем се стичу сви историјски слојеви и урбане целине Ваљева. Тема приобаља, реке са садржајима који недостају овом граду, била је тема Прве летње школе архитектуре у Петници 96. године. Међу менторима ове у нас јединствене алтернативне школе, нажалост угасле у последње три године, били су аутори најбоље оцењеног конкурсног рада на тему уређења приобаља са новим градским тргом архитекте **Михаило Тимотијевић и Мирослава Балубић Петровић**. Некадашњи студенти-полазници, Ваљевци **Оливера Ракић и Жарко Ратковић**, Ваљевци, са успехом су учествовали на овом конкурс који је град организовао са Друштвом архитеката Ваљева.

Најзаслужнији у ових шест година да град добије идеје о уређењу тог драгоценог простора, од формулисања теме до конкурса је оснивач Летње школе архитектуре, професор АФ у Београду, **Дарко Марушић**. Након отварања изложбе конкурсних радова у холу Дома културе (11. јули 2003), на тераси овог здања, разговарали смо са професором Марушићем који је био и у жирију конкурса:

- На терасу Дома се ретко излази а са ње се види цео простор који је био тема конкурса. Надате ли се професоре Марушићу да ће Ваљево отворити "мале" конкурсне теме на основу ових генералних опредељења:

Ја сам први пут на тераси Дома културе. То је изузетно место са изузетним погледом, управо на локацији која је тема конкурса.

А конкурс је по општој оцени дао занимљиве, вредне и употребљиве идеје. Следи израда регулационог плана а то је важан корак да се те идеје синтетизују. Радови су врло контабилни, посебно најуспелији - професора **Бране Митровића** са решењем трга а за остали простор **Мирославе Балубић Петровић** и професора **Михајла Тимотијевића**, све до нове цркве и Градца. Мислим да могу сада да крену парцијални конкурси, на пример за градски трг, с тим што треба да се потврде садржаји које су предложили аутори. То би могао да буде следећи леп корак у реализацији комплекса на десној обали. Дакле, конкурс за трг. Ту је и библиотека. Има једанаест целина, то су те теме. Ево, на пример, једне:

Мирослава Петровић Балубић и Дарко Марушић пред Домом културе. У позадини Мишко Обрадовић

предлог павиљона над којом са платоа Дома културе. Као члан жирија, искрену препорујучем да се то сагледа у тражењу локације за Музеј Медиале, што је, како сам чуо, озваничено на измаку конкурса.

Ми смо апострофирали ту идеју о пејсажно - рекреативном, зеленом приобаљу Колубаре. Мислим да то што би се ту имплементирало у виду павиљона не би ни мало утицало на ту зелену слику приобаља, већ би је истакао, приближило још више грађанима.

- Како ви коментаришете низ предлога у скоро свим радовима да се формирају нови прави градски блокови на десној обали Колубаре (код ковача)?

За тај девастиран простор - изграђен граду непримерним објектима и непримерним месту на којем се налазе - низ конкурсних решења је предложило фин сет, комплет блокова пословно-стамбеног карактера. У препорукама смо прецизно рекли да би 50 одсто тих објеката требало да има јавну функцију, значи пословање, трговину, па и културу, а 50 одсто је за становање. Ради се о троспратним, четвороспратним објектима. Економски тај простор може брзо да се изгради, обнови, поготову што је цео тај део испарцелисан, то су куће на парцели. Мислим да може да се иде поступно, лепо, промишљено према ономе што план дефинише и да се створи нова структура на парцелама у једној матрици која је ту.

- Сви радови сугеришу очување Јаза...

Тај култ природне средине, природе, то јесте једна генерална тема, не само ваљевска. Сви ти трагови природе су драгоцености и кроз време

добијају на значењу. То су учесници конкурса лепо осетили и сви су ту налазили теме, инкорпорирали их у генерално решење. И то једна порука.

Мислим да је конкурс понудио доста одговора. Он се може читати и са те стране, како је одговорио на неке теме које су биле актуелне и које су и данас актуелне.

- Најваљује се после три успела конкурса и четврти за Медицинску школу са интернатом. Сјајна година за архитектуру, за озбиљно промишљање изградње и уређења Ваљева...

Сјајно. То све говори о активности Друшва архитеката Ваљева и задобијеном поверењу од стране инвеститора. То значи да конкурс постаје институција у Ваљеву, након година у којима је конкурс био забрањена тема. То ме збиља радује. Све градске теме требало би да иду на конкурс.

- Тема овог конкурса индична је теми којом је отворена Летња школа архитектуре у Петници 1996. Нажалост, не ради већ трећу годину. Има ли изгледа да се поново отвори....

То је вечита, актуелна тема. Нажалост, она је застала. Ја се надам да је направила само прекид, да ће се нови циклус обновити и можда, рецимо следеће године, се догоди ЛШ са једном темом овог конкурса. У том смислу требало би већ предузимати кораке да ови млађи, асистенти сад већ доценти који су водили радионице, преузму то. Да школу просто оживимо. Ова су питања присутна свакодневно на факултету, верујте и од стране студената. Ето и то говори да се идеја није угасила....

Љиљана Љиљак.
ТЕШЊАРСКИ
ГЛАСОМША

ТЕШЊАРСКИ ШЕТАЧ

АУСТРИЈСКА ФАБРИКА

У Ваљеву је јуче отворена "Аустротермова" фабрика грађевинског изолационог материјала стиропора. Инвестиција вредна 3,5 милиона евра једина је ове врсте у овом делу Србије. У фабрици ће најпре радити 20, а касније још толико радника. Капацитет овог аустријског погона у Ваљеву је 4.000 кубних метара стиропора и сличног изолационог материјала, врхунског европског квалитета.

ГРАДИ СЕ

ГЕЈТ наставља изградњу и реконструкцију блока између Хајдук Вељкове, Синђелићеве и Карађорђевог и Пантићеве улице. Већ је усељена зграда чији први спрат је седиште Дирекције за изградњу и обнову Колубаре. У унутрашњости блока завршава се зграда са 11 станова, а одмакла је градња и зграде са локалима и становима са улазом из Хајдук Вељкове улице. Сва три објекта су ауторско дело **Јасмине Поповић** по чијим пројектима су грађене и друге зграде у том блоку: угаона са торњем, до ње зграда с улазом из Хајдук Вељкове и, пре 13 година, Јабланичина вишеспратница у Пантићевој.

Засвојује се простор над певницом новог храма на Ушћу. Припрема се и плоча на висини од 21 метра над припратом храма, а то је веза између звоника и плоче за главну куполу. У овој години, сазнајемо од **Матије Јанковића** руководиоца градилишта од почетка изградње план је да се ураде звоници чија је висина 33 метра, да би наредне године могла да се уради купола висине 41 метар.

Гради се прва од шест ламела са 24 стана у Злокућанима, у унутрашњости блока између улица Карађорђевог и Пантићеве, преко пута Музичке школе. Нови стамбени блок подиже ГРЕДА а по пројекту тима ове фирме који предводи архитекта **Драган Петровић**.

ФАСАДЕ

Након три деценије, стамбена зграда на углу дијагонално од Београд кафане, проговорила је у својој лепоти: освеженом фасадом у више боја показала да свако здање овог града заслужује бригу и одржавање.

За ново рухо зграде у Карађорђевој 131 потрудили су се станари и фирме МОЛЕР и ГЕЈТ одазвавши се позиву Друштва грађевинских инжењера и техничара Ваљева и његовог председника **Александра Митровића** да се коначно нешто поради на уређењу рушевних здања. У сарадњи са Друштвом архитеката Ваљева урађени су пројекти за обнову још десет фасада зграда чији су станари спремни да учествују.

КАРИТАС

Почетком овог месеца у Ваљеву је боравила група од 15-так Италијана из града Портанона. Девојке и младићи, волонтери "Каритас"-а са дон Лоренцом Баром, секретаром бискупа Конкордије, о сопственом трошку дошли су и донели 1000 евра за помоћ нашим, од нас по мало заборављеним, суграђанима. Од тог новца реновирали су куће троје Ваљеваца оболелих од мултипла склерозе и церебралне парализе.

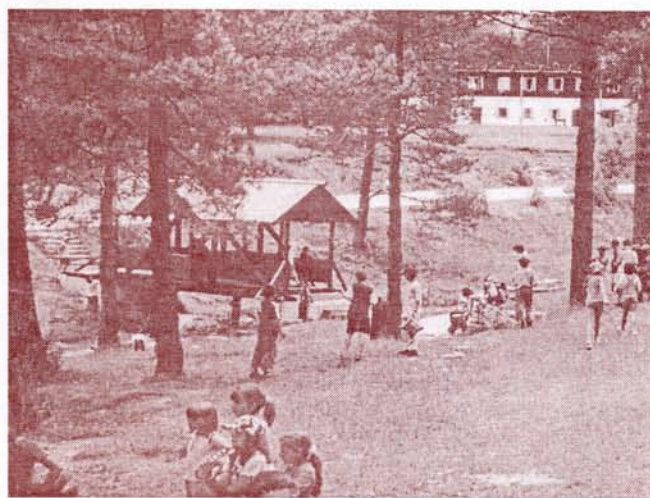
ТЕШЊАРСКИ
ПЛАНОША

ОСВЕТЉЕНЕ ЦРКВЕ

Црква брванара у Миличиници стара 212 година осветљена је од овог лета као и цела порта и суседно школско двориште. Дирекција за уређење и изградњу Ваљева се одлучила за ову инвестицију као свој прилог обележавању два века од устанка. Посебним рефлектором осветљена је сама црква подгнута уочи Устанка 1804.

Сличан, код нас редак подухват да се осветле цркве које су са школама центри села, урађен је и са црквом и портом у Горњој Буковици. Послове је оранизовао и реализовао инж **Велибор Ђорђевић**.

МОСТОВИ

Крај Цркве Светог Пантелејмона

У центру Дивчибара идетитет заборављеном туристичком центру од овог лета дају и два дрвена моста на потоку Жујан који протиче испод саме Цркве. Подигли су га, по цртежима архитекте **Тихомира Дражића**, мајстори столарске радионице из Титела и тим Јабланичких мајстора са главним тесаром **Станишом Лукићем**. Од свештеника **Стојадина Павловића**, чијим прегалаштвом су након уређења чесме на овом потоку подигнута два моста, преносимо захвалност донацији ИРД-а за подршку овим радовима.

ДОБРЕ ВИБРАЦИЈЕ

У Казнено-поправном заводу за малолетнике у току је друга Ликовна колонија "Светлост и погледи", на којој учествују четири сликара из Ваљева и Ужица и даровити штићеници ове установе. Прошле среде за "Анђеле гаравог лица" први пут одржана је модна ревија.

ДУГ ЈЕ ПУТ...

Фолклорни ансамбл "Абрашевић" отпутовао је данас на своју другу велику летњу турнеју, овог пута у Португалу. Успут ће наступити у италијанским градовима Тренту, Бреши и Бергаму, а у повратку извесно је и неколико концерата у француској Бретањи. Крајем јула "Абрашевић" се вратио са турнеје у Француској.

У ВАЉЕВО ПО ЈЕЗИК И ДУШЕВНОСТ

И овог августа у Ваљево ради Школа српског језика и културе коју похађа 25 полазника, углавном студената славистике из више земаља Европе и Америке. Организатори и Друге школе су млади слависти са Филолошког факултета у Београду и САНУ, а предводи их Ваљевац **Предраг Обућина**.

Приликом већ устаљене посете Радио Ваљево забележили смо неколико утисака:

Јурај Фолтон из Словачке, којег су у Ваљево прозвали Ђура, први пут је код нас и верује да ће му Ваљевци много помоћи да усаврши српски језик који студира. Србију је другачије замишљао и све му се много свиђа. **Растиславу Бахори**, студенту политичких наука из Беча (пореклом из Словачке), најтежа је српска граматика па верује да ће овде у томе доста напредовати. Признаје да му је помогла и сличност са матерњим словачким језиком. Међутим, пожалио се да му пажњу од учења увелико одвраћа дружење са Ваљевцима и пријатељства која ће свакако сачувати. **Патрик Дејвидсон** из Велса намерава да са знањем српског језика једног дана оснује туристичку агенцију за путовања у Русију и Србију. Можда се у програму тих путовања нађе и Ваљево. За Ваљевце каже да су "душевни". Неће заборавити излет на Градац. **Агњешка Швјантецка** из Пољске студира српски језик у намери да се бави преводјењем наше књижевности...

После неизоставне посете Сабору у Гучи, ходочастили су пешке манастире Ћелије, Лелић и Пустину, а посетиће и Београд... Сви се надају да ће се за коју годину вратити у Ваљево са беспрекорним знањем српског језика. Њима би много значило, а требало би и нама.

З.В. Митровић.

ПОСЛЕДЊА ВЕСТ

ХИП И ФОН ХАБЗБУРГ

У Студију "Трнавац" вечерас је отворена изложба немачких уметника, сликара **Николауса Хипа** (1938.) и вајарке **Габријеле фон Хабзбург** (1956.), ликовних стваралаца из пријатељског Пфафенхофена, чија су дела у многим музејима и галеријским поставкама широм света.

Па отварању су, уз остале, били : немачки аташе за културу **Мај Бригеман** и **Бернд Душнер**, из Друштва пријатељства Пфафенхофена и Ваљева.

Слависти код Војводе

Волим италијански јер је мелодичан, романтичан, нежан ... На једном концерту у Ваљево Ђорђе Балашевић је рекао: "Лако је Италијану да напише љубавну песму кад му се девојка зове нпр. Ана Марија... Довољно је да само прочита податке из њене личне карте. Хајде буди мајстор па напиши романтичну песму ако ти се девојка зове Грозда ... из Зубиног Потока".

Вероватно сте се сто пута запитали како други доживљавају српски језик. Приликом сусрета са младима, који су из иностранства дошли у Ваљево да би учили наш језик, највише ме занимало зашто су се определили баш за српски, не гајећи никакву наду да га било ко од њих чује као ја италијански. Многи од њих, попут **Луизе Афек** из Пољске, студирају славистику, неки су са родитељима долазили на летовање у нашу земљу па им је српски ушао у уши, једна девојка је упознала момка из Србије којег је вероватно толико завољела да је завољела и језик којим он говори... **Гизела Занерини Нери** из Трста је у свом родном граду већ имала прилике да слуша и заволи српски (у Трсту већ вековима живи малобројна, али угледна српска заједница). **Бернд Кристијан Каченски** из Немачке први је пут у Србији и очигледно је поносан на оно мало српских речи које уме да изговори. Помаже му **Емили Блосер** из Тексаса која је дипломирала немачки језик, а сада студира политичке науке. Изненадила се када сам јој предочио да ће у будућности са знањем српског језика моћи да комуницира и у Хрватској и у БиХ. Питала ме је шта је заправо посао спикера у једној радио станици, а ја сам морао да признам да је питање сасвим у

духу времена у којем живимо и да се често, у поплави језичког кича којим нас свакодневно засипају управо са радија и телевизије, и сам осећам као припадник врсте која изумире. Приметили су да у српском језику има доста страних речи и израза, али то сматрају нормалним с обзиром на брзину комуникације и сваковрсту упућеност народа једних на друге, као и чињеницу да је енглески постао глобални језик. А да не помињемо ко је све у прошлости прошао кроз "кућу на сред друма".

Док седите и разговарате са њима, док слушате како се у духу својих година друже и шале на нашем језику, схватате колико су вам по свему врло блиски, иако долазе из различитих земаља и да језик има ту јединствену и невероватну моћ зближавања људи. "Где је људима завичај?" запитала се једном приликом **Исидора Секулић**. "Тамо где други људи око њих разумеју до краја и до дна шта они кажу..." Док разговарам са Римљанком **Паолом Петрући** не могу да се отмам утиску да ће ова шаролика, лепршава и насмејана дружина носити у мислима Ваљево као комадић неког другог завичаја. Наши суграђани, бар овог лета, били су и : **Агњешка Трока**, **Дагмара Вјетхи**, **Катажина Левандовска**, **Мађеј Ковалонек** и **Жбигњев Урбанек** из Пољске, **Ејнсли Батлер** и **Рафаел де ла Тулаје** из Француске, **Дорис Шуеценедер** из Аустрије, **Катја Кукољ** и **Мања Никел** из Немачке, **Џордан Мекдоналд** и **Сураја Пател** из Канаде, **Хозе Давид Грос Торенте** и **Меријеј Солер** из Шпаније, **Шон Вокер** из Британије и **Владимир Бадзони** из Чешке.

Владимир Живановић
ТЕШНАРСКИ
ПЛАСОНШНА

У ТОРОНТУ СА СТОУНСИМА

Један од најлепших доживљаја за цели живот 16-огодишња ваљевска гимназијалка **Бојана Обрадовић** донела је овог лета из Торонта. Током посете родитељима који тамо живе и раде Бојани се посрећило да буде на концерту Ролинг Стоунса. Канаду,

прилике да 30.јула, у парку Даунсвју у Торонту, оде на концерт Ролинг Стоунса које обожава:

- Био је то хуманитарни концерт, јер је Канада због САРС-а доста штетовала на приходу од туризма. Дошло је више група. Био је то целодневни концерт са око 450.000

Две генерације Стоунс фанова: Биљана и мама

иначе, не воли. Тамо је једва издржала годину и по дана. Не свиђа јој се земља, људи, не свиђа јој се школа за коју каже да је досадна јер се тамо учи оно што је овде давно научила. Питамо, значи ли то да нису у праву они који нашу школу критикују због тога што се, наводно, учи много тога што ће мало кад устремити у животу:

- Овде се заиста учи више него што је потребно, међутим, мора се нешто и заборавити. Мислим да се заборавља оно што није важно. У Канади се научи само оно што је потребно, у будућем послу применљиво, али се пола тога, по истој логици, заборави. У томе и јесте проблем."

Бојана је одличан ђак, бави се астрономијом, пуно се дружи преко Интернета, воли музику, филм... Боравак у Канади, која јој и даље није ништа привлачнија него пре, осим драгоценог сусрета са родитељима био је незабораван због

посетилаца. Музичари су наступили бесплатно. Улазнице су коштале свега 13 евра да би се скупило што више људи. Публика се појавила у осам ујутро а концерт је трајао до поноћи. Стоунси су наступили тек на крају, тако да су људи око поноћи увелико били исцрпљени. Био је велики проблем са водом. Месец дана унапред су концерт рекламирали и најављивали да ће вода бити бесплатна. Међутим, скупо су је продавали, па је доста људи падало у несвест. Тако се публика доста осула, тим више што је главно интересовање било подељено између АС/DC и Стоунса који су наступили на крају, један за другим. Тако смо моји родитељи и ја с више ваздуха дочекали најзад Стоунсе. Тата је неуморно ђускао, као некад..."

Да ли се теби, као и твојим родитељима подједнако свиђа ова група која, ето, траје пуних 40 година?

- Ух, како да не!? Били су одлични и врло расположени, свирали су око сат и по. Мало су, додуше, каснили, чини ми се баш зато да их још више пожелимо. Деловало је. Морам да поменем да је Џегер изашао у неизоставном розе капуту. Публика им се није могла ни примаћи а реаговала је отприлике на сваку трећу песму. Верујем да су многи дошли не толико због Стоунса колико због изузетности самог догађаја који је стварно био историјски."

Какав је био генерацијски састав публике?

-Ја сам очекивала много више старије публике, али је она ипак била претежно млађа, рецимо до 35 година, што ме је пријатно изненадило."

Јесу ли Стоунси још добри у живој свирци?

- Добри су, итекако. Не мањка им ни физичке кондиције. Врло расположен био је не само Џегер који је стално правео неке заврзламе на сцени. Сви су били живописни и ведри.

Које су нумере највише понеле публику?

- Почели су са "Start me up" што је прилично захуктало атмосферу. После су је мало примирили певајући баладице. Чак је и Кит Ричардс отпевао две-три песме. Пред сам крај, када су се очекивале боље ствари, кренули су са "Miss you" и онда је све дошло на своје место, све се поклопило, имагинација и стварност, ми и Ролинг Стоунси на једном месту, заједно. Крај концерта са неизбежним "Satisfaction", "Jampin' Jack flash", "Honky tonk women"... То је најлепше што сам доживела овог лета. Не бих пропустила тако нешто ни под разном!"

Како су теби Стоунси постали блиски, с обзиром на то да су стекли светску популарност давно пре него што сте се ти и твоји вршњаци родили?

- Волим не само њих. Моја генерација слуша доста бендова из тих давних времена, мада су једино Стоунси још активни па зато изгледа да су најпопуларнији.

Т.Г. Интервју

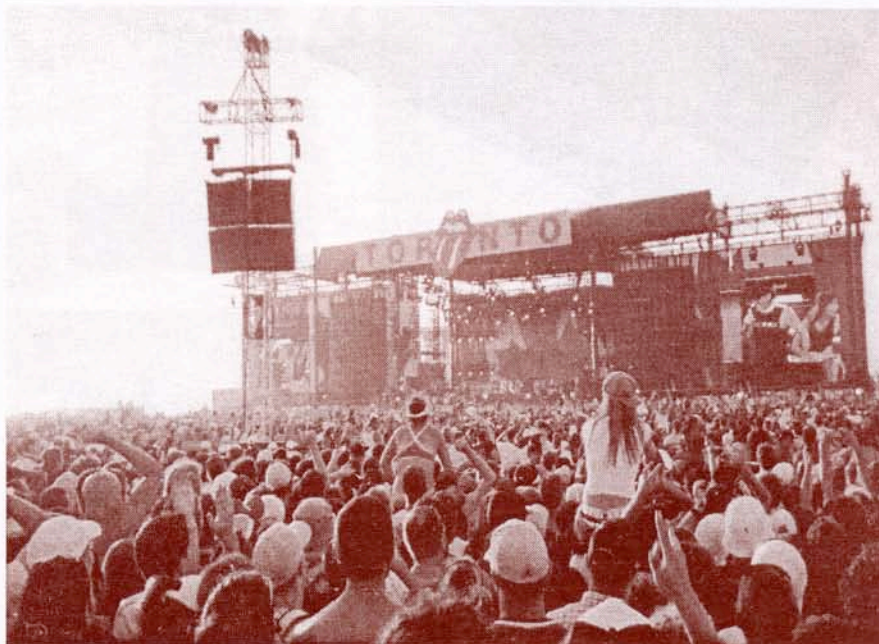
Много се слушају и "Led Zeppelin", "Deep Purple", "Guns 'n' Roses"..."

- Да ли би пропустила концерт Стоунса у Београду, уколико најзад дођу?

- Па, можда ће у Београду бити мање публике, можда ће бити скромније, але ће сигурно бити бољи доживљај од оног у Канади. У сваком случају, требало би их видети у свакој прилици, јер, вероватно неће трајати још 20 година. Времени су Стоунси, неке чике по годинама, па и изгледом. Али, добро се држе. Чујем да свако јутро заједно трче 15 миља. У одличној су форми. Цегер, богами, и билдује.

Ја сам овај свој доживљај и овековечила. Будући да није било дозвољено уношење камера на концерт, направила сам неколико снимака фотоапаратом за једнократну употребу какви су се тамо продавали. Мали додаток мојим сећањима која су неизбрисива."

Љ.К.

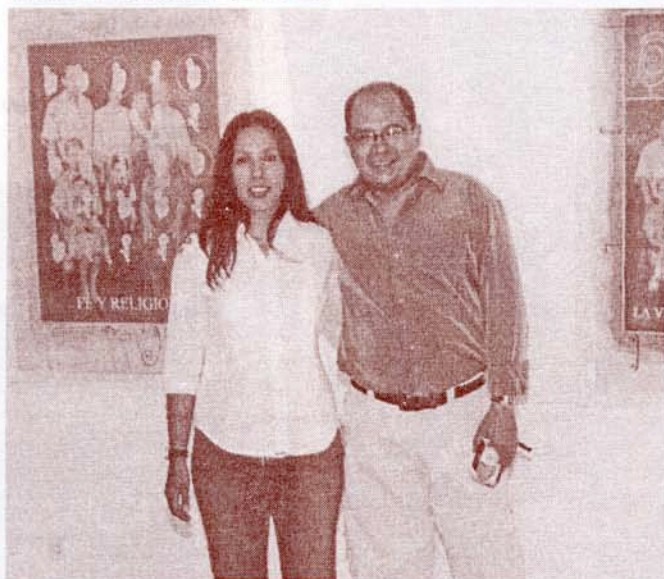

Млади фото репортер са "идиотом"

БОЈЕ И МИРИСИ МЕКСИКА

Уз изложбу у Интернационалном студију

Ни даље земље ни веће блискости коју одавно гајимо према Мексику и Мексиканцима. Изгледа да се враћа време велике склоности за мексичку културу, још од давних 50-их година када су данашње баке и мајке неутешно ридале излазећи из биоскопа после филма "Један дан живота". Љуба Поповић је причао како је дуго чекао и тек у Паризу, 20-так година доцније, дочекао да види како је филмски скончао бунтовни Панчо Виља, пошто је ролна тог филма у ваљевском биоскопу "Раднички" изгорела.

Илиана Паманес и Мануел Веласкес

Тих давних година много су се слушали наши "Мексиканци" Никола Каровић и Славко Перовић, а пре песме "Кафу ми, драга, испеци" Џуне Гојковић се доказао грленим вратоломијама певајући "Ај, халиско".

Нешто слично ондашњем буму мексичке културе и традиције догађа се и данас. Светску позорност изазивају филмске и литерарне интерпретације контроверзне животне и љубавне биографије двоје чудесних уметника муралисте Дијега Ривере и његове сапутнице Фриде Кало. По драми Сање Домазет ова прича наћи ће се ускоро у београдском Атељеу 212. Двоје врених младих уметника из Мексика у прави час изнова потпирене склоности за ову далеку земљу и културу, стигло је овог августа у Интернационални уметнички студио "Радован Мића Трнавац" Илиана Паманес и Мануел Веласкес. Изложба им је добра и лепа, а десетак дана Ваљевци су могли и да их добро упознају. Мануел се представио сликама рађеним комбинованом техником, уз коришћење фотографије и компјутерске обраде. Како сам каже, слика своју душу, своје корене и ововременску осећајност. Полазећи од једне породичне фотографије он прави записе о животу, вери, судбини, времену, смрти ... о свему на чему се темељи свака уметност.

Илиана ради слике малог формата на фином папиру ручне израде протканом памуком. "То су призори свакодневних људских осећања љубави, среће, самоће, са вечитим питањем: Шта радим у свом животу? Шта је мој дух и куда иде моја душа?" објаснила је Ваљевцима своје стваралачке немире. Двоје уметника је пуно хвале за гостопримство у Ваљеву, за прилику да делић своје уметности овде прикажу. Виђали смо их често у шетњи по узаврелом граду, најчешће уз кока-колу пред "Златибором". Buena vista!

Т.Г.

ТЕШЊАРСКИ
ГЛАСОНОША

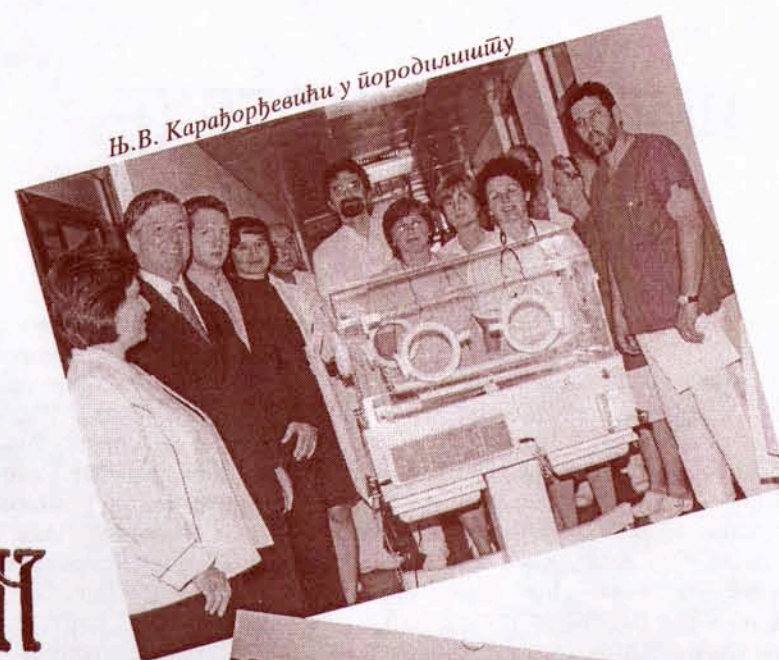
Ваљевски
New Scotland yard

Матичарка
Аница Пејић

Србијанка и Сћефил -
блокада друге и пута

Њ.В. Карађорђевићи у породилишту

Конгресмен Гудс у Трзовачкој зони

Новинарско дрво живота

Афро-азијске дијломације на Вујића врелу

ГРАСНОШИН

ФОТО

И
з
л
о
ж
б
а
и
п
а
р
к
В
и
д
е
Ј
о
ц
е
и
ћ

Музеолошко јошкровање

Министар и Владика у новом храму

"Сан лејње ноћи"

Јоаким Веци и "Коринима" Мале сцене

Од Вечери до Вечери - Тешињар паркиралишће

Рукометашки у Првој лиги !!!

Синалко баскеј -
New kids on the block

Песникиња
Радмила
Лазих

Бранковина
на дан рођења
Десанке
Максимовић

Од Горића скоро за јубе

"СЈАЈ" БИОСКОПСКОГ ЖИВОТА

Као што све бајке које се причају најмлађима пред спавање почињу са би(л)о једном, и овај текст почиње идилично. Елем, једном давно (а има томе 30-ак година) постојаше биоскопска публика у нашем малом месту, која је жељна новитета седме уметности пунила из дана у дан сале ваљевских биоскопа. У то златно доба, тражила се карта више за остварења са "Фест-а", проблем нису представљала чак ни неудобна помоћна седишта или довлачења столица из суседног ресторана "Централ". Све за покретне слике!!!

А онда почетком 90-их, настаде "проблем у рају". Наиме, експанзија пиратерије полако, али сигурно заузимања је примат, те ТВ и видео апарати истиснуше до тада свемогуће платно. Године које су уследиле, доносећи своопште лудило, биле су у знаку пуког преживљавања, те чак ни истински љубитељи филма нису имали времена размишљати о мраку биоскопске сале, под теретом свакодневних проблема. Могуће "светло на крају тунела" уследило је 1997. године, када се реновира "Централ" и када оптимисти прижељкују да се врати тзв. "златно доба биоскопа". И, како то обично бива у земљи Србији, оптимизму нема места. Систем вредности који је уништен у претходној деценији, није мимоишао било коју сферу уметности, па ни филм, а то се најбоље осетило по броју продатих улазница тј. посети публике. Заиста, како прокоментарисати да су најбољу проћу имали такви истински "бисери" седме уметности као што су "Тајна породичног блага" А. Ђорђевића, "Сељаци" Д. Лазића или "Мала ноћна музика" чији сценарио, да зло буде веће, буде проглашен за најбољи у гомили опскурних прича овогодишње југословенске продукције, иако једино што добијете јесте презривост вулгарности и разноликих гадости које не могу опрати нити Дунав нити Сава. "Публика" (треба ли то уопште напомињати) пропратила их је салвама смеха. Оно мало преживелих "Мохиканаца" који су желели мало више од просечности, растерани су поплавом Blockbustera ("живели" наши дистрибутери), који нестају из сећања са паљењем светла у сали.

Као што можете претпостављати, ова бајка неће имати срећан крај. За ону огромну већину која горе поменуте наслове (веровали или не) сматрају културним, врло је вероватно да ће овај текст заобићи у широком луку и радовати се још једном "ремек делу" наше кинематографије, док мањина (има нас !!!)... Па, још увек можемо констатовати да Сава и Дунав стидљиво и даље теку.

Игор Васић.

ЛЕТО БИБЛИОТЕКЕ

Догађања, кречење, Кафе - читаоница

Ваљевска библиотека је овог лета обновила свој кров и "освежила" фасаду упоредо са 17. догађањима у Дворишту. Почело је 26. јуна гостовањем песникиње **Радмиле Лазић**, добитнице овогодишње награде "Десанка Максимовић". Неки ће и даље рећи да је то (за наше укусе, наваде и одгој) сувише "женска" прича, феминистичка шта више, како без зазора каже Лазићева. Нико јој, међутим, не може одрећи да пише Поезију, смелу и модерну.

Сретен Угричић држи до самосвесног читаоца, оног који у њој не трага за причом него за језиком. "Смисао литературе је у језику а не у причи" - тврди Угричић, иначе управник Народне библиотеке, гост Дворишта 2. јула. О књигама писаним по назорима "стварносне прозе" 10. јула приповедао је **Младен Марков** са романом "Укоп оца". Скупа са Новосађанком **Милицом Мићић Димовском**, која је гостовала седмицу доцније са романом "Мрена", Ваљевци су кроз живе разговоре са писцима показали разумевање за литературу која не чека "историјску дистанцу" да би проговорила о свом времену. Јер, каже Мирков, "литература даје боље одговоре од историографије". О плими жена на књижевној сцени новог века 24. јула је сведочила **Љубица Арсић** (роман "Икона"): "То је зато што се отвара ново поље тема које су женског света.

Мушке теме су велике, епске и са синтетичким погледом на свет, док јежена фрагментарна, аналитична и осетљива. Жена писац даје финесе женствености коју литература мушких писаца није дотакла."

Најпосећеније вече у Дворишту било је 13. јула са **Славеном Радовано-вићем** и његовим новим романом "Повест о спису Рајмонда Лила", романом о злу како га је прочитао **Гојко Тешић** - "злу које је коначни циљ или исходиште светског деспотизма". Другог августовског четвртка Догађања у Дворишту закључена су са **Драганом Великићем** и његовим "Досијеом Домашевски". Прича о литератури спасоносној од заборава, од нестајања: "Снага литературе је у томе што конзервира време и простор. За страшног читаоца она је читав један пејзаж, једна географија".

У међувремену, сасвим је "освежена" трошна библиотечка кућа. Уз њу, своје ново време чека некадашња угледна варошка посластичарница, до недавно кафић "Бајка". Сада јој је судбина одредила да буде кафе читаоница, можда и књижара. Током Тешњарских вечери могло би се догодити да књижара "Плато" не буде само привремена, под шатором на Десанкином венцу, него да са читаоницом подели нови дом са сеновитом баштом.

Љ.К.

ЛЕКОВИТОСТ КЊИГА

Pour Lj. Kecojevic: On étouffe ici; ma belle et divine...

Још верујем у лековитост књига. Та лековитост се, понекад, састоји у њиховој горчини, а кадшто се ради и о чистом отрову штоно у души и телу све поремети, па се и такав поремећај новим књигама мора заварчивати. Мени се, изгледа, није дало из тог зачараног кола пустити се, а за живота нисам успео ни да игде, осем у књиге, утекнем од свега што постоји и што ми се догађа.

Не, није то била уједначена пловидба добрим морима књижевства; бејаше то пловидба без светнионика, већма,

и без боба; уз многа пристајања и задржавања: по плитким и незнатним затонима, док нисам разабрао да праве пловидбе заправо не може ни бити - ако се не позна горња путања, она *уврх небес*, куд на крају одлази све: и мисли о Богу и сећања на изгубљене кишобране; почем се једино погледом у небо може одговорити на питање: је ли је море довољно дубоко.

Уносити неки систем у набрајању писаца и књига није ни могуће, обашка у читалачком случају који одликује несистематичност, али је било мноштво књига што су ми дале колико су ми могле дати, богме и таквих штоно ми даваху тек само онолико колико сам из њих могао да примим, док се неке књиге не могаху ни отворити, као да листови им бежаху још дрвету, или у нечему од чега се већ хартија прави. Елем, читања моја нису прост збор многих светлости и мракова, пијанстава и отрежњења, амвонских и роморећних гласова; пре би се могло казати да су крила моје ветрењаче окретали противни ветрови, канда: не увек од овога света.

Има, пак, књига које тек отпочињу иза замишљене или на последњој страници написане речи: *крај* и њима се дна не може догледати, као ни чаробном оном пехару, из сна сваког пијанца, штоно се никад не испражњује, нити му преко руба пиће прелази: ни једна кап у штету да не оде. С таквим књигама човек, за живота, не прекида везу; ни кад са својом Црквом раскрсти.

У свој унутрашњи каталог уносио сам, овда-онда, и историјске бунар-књиге, гдено се не наводи ништа, осем камене, дрвене и, гдешто, маглени грађе за друге књиге, чија су се писања можда и одвијала негде, у осамама које надзираху неки добри свеци, а можда је та *џрађа* заувек

"Плато" - путујући фестивал књиге

остала без икакве форме, јер је и *џрађа* понекад сама собом форма, и слабо се ту штогод може учинити; као што ни време се на канцела не може омотавати - да би се, после, од своје воље и потребе трошило.

Не, не иде! Како сад издвојити пресудне књиге и њихове писце, кад све што се у клетом животу приметно пресуђује (осуђујући увек низашта а на нешто!), док нико, и ништа, грешна човека, никад и нигде, не заступа, нити за њ посведочу је, осем дрхтавице, таме, глади, страобе, лудила

и смрти, али ту се канда зачиње и писање сопствених књига, тачније речено: о сопственој глави радња - еда би човек душу своју, онакву каква јест, изаслао онима који се, још, ни као сенке при косом осветљењу Месеца, у ноћи овога света, и не назиру? Не, не иде!

Ипак, А - *Андрић* (Иво); Б - *Бора* (Станковић), *Бранко* (три Бранка!)... В - *Вениловић* (Гаврил Стефановић)... М - *Милош* (Црњански)... С - *Српски јесени*... И све што ме је, од А до Ш, застало или ће ме тек застати у протоку језика мога, а и из вањског света понеко име и понекоја књига; после чијег читања тек наконсутра може се заспати.

Само се по себи разумева да човек, за свог века, само мањину књига позна, као што по небесима се показују само најближе звезде, мада никад и с унутрашње стране, стога и сваки о књигама говор ваља почети уздахом: Ах! уз поуздано знање да ниједан писац, без и оно мало што је прочитао, не би својим речима могао да исприча ни једну већиспричану причу. И, уопште: имаћаш ли *својих* речи? Туђе сам речи *јосвајао*, а и те *јосвојене*, видим, други *јосвајају*... Е, сад, ако би да се лажемо...

Знам, и по мене долази време, и већокренут је лист оног с двостубачним страницама протокола, у којем нахађа се свачије име и све што год да - за земног свог бивања - чинио је. Р - *Радован* (Бели Марковић). *Тја!*... или: *Тхе!* Нећу ваљда умрети не читајући некоју књигу; Бога молећи да то буде књига понад које ће и очерупаној мојој души изнићи штогод перја, па и сама за својим одбеглим јатом да се вине.

Радован Бели Марковић.

Под шатром Плато-а:

Први сусрет публике са женама писцима на Тешњарским вечерима био је у четвртак на Десанкином венцу у оквиру програма "Путујући фестивал књиге" Издавачке куће ПЛАТО у Београду.

Гошња Вечери, есејиста, приповедач и романописац Љубица Арсић представила је своју најновију антологију прича "Само за заводнице" у издању ове Куће. О овој књизи и досадашњем стваралаштву ауторке, говорио је професор Александар Јерков, један од уредника ПЛАТО-а, означивши њену литературу као "култивисану провокацију".

Својеврсну антологију контра културе или Библију неких срећних генерација под насловом «Није све то био само рокенрол» представио је синоћ Ваљевцима Дејан Д. Марковић, такође под кровом путујућег ПЛАТО-а.

МОЖДА САРМА, АЛИ ПОСНА

Скоро сви надлежни у ваљевској општини, укључујући и невладине организације, окупили су се ових дана око иницијативе за борбу против сиромаштва које трпи не мали број наших суграђана. Према прошлогодишњем попису Ваљево има 96.761 становника међу којима социјалну новчану поноћ прима њих 645 у 266 породица. У селима без социјалне помоћи не би могло да опстане 188 породица са око 300 укућана. Највише их је на подручју Бранковине и Лукавца.

Последња исплата из Центра за социјални рад за појединце била је 1.650 динара а за, рецимо, петочлану породицу 3.302 динар, односно 16 одсто минималног личног дохотка у Општини. Ако је тачан податак да је просечна ваљевска зарада у јуну била 8.511 динара (републички просек 11.346) - то значи да ће најугроженији суграђани добити „социјалу“ од само 1.360 динара, сразмерно економским приликама свог окружења. Рекло би се да је много лакше сиромашнима у Беочину, Лазаревцу, Смедереву, па и нашем Лајковцу. Како год и нама осталима било, не смемо бити неосетљиви за невољнике крај нас.

Увек се има шта с другим поделити, пажња понајвише.

С.Ј. Крунић

Т.Г. Електронска пошта

А ГДЕ НАМ ЈЕ БАЈКА ?

Три недеље јуна 2003. године провела сам у Мом Ваљеву, после две године, опет сам у месту где сам се родила, провела детињство и младост, најсрећније и оне друге тренутке...

Све те успомене сам понела са собом када сам отишла у Америку. И оне су свакодневно присутне у мом животу.

А оно због чега долазим у Ваљево и због чега ћу увек долазити су моја породица и моји пријатељи. Много тога се изменило после свих ових бурних, и несрећних година.

Градац је и даље невероватно леп и занимљив, али данас је много више посећен. Вероватно зато што је за добар провод потребан само "хлеб и кајмак" и добро друштво.

Биоскопски репертоар је добар као и у било којој светској метрополи, с малим закашњењем, што је занемарљиво (у међувремену се ништа боље није појавило ни на овој страни).

Оно најважније, људи мени драги су још увек тамо... додуше мало уморнији и тужнији... А после свега што се догодило и што се још увек догађа, било би чудно да су безразложно срећни и безбрижни.

Културна догађања (хвала Роми и мојој Зорици што ме обавештавају о томе) још увек жива, пуна енергије, талента и радости, још једна нада за млади свет који тамо живи.

И онда шок. БАЈКА ЈЕ ЗАТВОРЕНА!!!!!!!!!!!! Разлози... неважни и сигурно глупи.

Бајка је била "модерна српска кафана" као било који други Caffe & Bar у NY, Мадриду, Прагу или Ваљеву. Свеједно. Тамо би могла да се осећам као грађанин света. Било је дивно провести поподне тамо, попити добро пиће, слушати музику, пети се Мишиним степеницама "горе, где се крије светлост, која може обасјати места која су обично мрачна..." Из те кафане си могао да одеш право у свет, с пуним кофером у који ће зачуђени странци гледати широм отворених очију. Осим "Бајке", угасиле су се, видим, и старе знамените кафане без којих нема добрих вибрација и духа ваљевске биемштине: "Обница", "Љубовија", "Мали Париз"...

Надам се да ће неке пасти на памет да закопа секиру личне нетрпељивости и да ће почети да се чувају и цене људи који воле и граде Ваљево.

До следећег виђења, све вас волим и држим вам песнице,

Мира Савић Дујановић, Лос Анђелес.

ТЕШЊАРСКИ
ПЛАСОНОША

СЛАЛОМ МЕЂУ КОНТЕЈНЕРИМА

Одбор за људска права (под покровитељством донаторских кућа USAID, IRD) приредио је јуче у Ваљеву такмичење комуналаца Уба, Мионице, Крупња и града домаћина. Варошки хигијеничари срчано су се надметали у брзом метлању, слалому међу уличним корпама за ђубре и "времену распада чврстог отпада" (шта год то значило).

Комуналцима су се овом пригодом придружили и еколози, а све у оквиру Пројекта еколошке едукације грађана Србије.

ВЕК ВАЉЕВСКОГ КОЛА СРПСКИХ СЕСТАРА

У Календару "Колубара" за 2003. годину објављен је напис који је београдски лист "Штампа" објавио 19. новембра 1903. године:

"Осећајући да Ваљево не сме дуго изостати у овом племенитом послу, извршавању задатака "Кола српских сестара", наставнице девојачке и основних школа у Ваљеву Стана С. Нешићева, Лепосава Николићева, Анка Јовановићка, Мила Јосиповићева, Јулијана Милосављевићка и Георгина Поповићева упутиле су проглас госпођама и госпођицама и позвале их на договор ради оснивања "Кола српских сестара" у Ваљеву.

Другог новембра ове године одржан је у гимназијској згради тај збор, који је отворила г-ђица Стана С. Нешићева, изневши углавном, потребу која их је скупила и дужности које их очекују. Позвавши госпође на упис у "Коло српских сестара", прочитала је и правила тога друштва основаног у Београду. Све присутне госпође одазвале су се с вољом томе позиву и уписале у чланство, после чега је изабрана управа."

У Управу су ушле: председница г-ђа Зорка Вујић, потпредседница г-ђа Анка Цвијетићка, благајнице г-ђа Анђа Миловановићка и г-ђа Драгана Вукосављевићка, секретар г-ђица Стана Нешићева, и чланице Управе: госпођа Христина Михаиловићка, Стана Милосављевићка, Савка Јовановићка, Савка Поповићка, Анђа Топаловићка, Анка Прикелмајер, Љубица Зорићка, Даринка Голубовићка, Милена Гајићка, Вида Симићка, Перса Петковићка, Лепосава Ботићка, Светислава Томићка, Анка Јовановићка и госпођице: Јелка Ненадовићева, Мила Јосиповићева, Јулијана Милосављевићева, Георгина Поповићева, Лепосава Николићева, Цака Јовановићева, Софија Пањевић и Катарина

Трговачке жене у 19. веку - друга с лева Зорка Вујић

Бирчанин. Зорка Вујић, тада изабрана за председницу, је ћерка ваљевског кафеџије, трговца и циглара Димитрија Дике Обрадиновића. Рођена је у Ваљеву Лајбаху (сада Љубљана), Љубомир који је био адвокат, Живорад који је завршио 1903. године београдску Краљевску трговачку академију и Велимир који је завршио права. Од њих се женио само Живорад који је имао синове Спасоја, адвоката и писца ових редова Борислава. Спасоје Вујић млађи имао је два сина, од којих је старији Живорад умро 13. августа 2003. године. Он у браку са Љиљаном рођеном Божић има ћерку Јану, студенткињу права. Други син Спасојев је Велимир који има ћерку Јовану, ученицу. Борислав, има сина Љубомира, који у браку са Добрилом рођеном Мирковић има синове Борислава и Филипа, студенте. Зорка је поред племените улоге председнице "Кола српских сестара" основала радничку школу у којој су најчешће сиромашне девојке училе кројачки посао, ручне радове и домаћинство. Сваке године по једна најбоља ученица добијала је на поклон шиваћу машину. Школа се издржавала од прилога богатијих грађана, на чему је директно радила

Зорка Вујић. Зорка је била управница женске занатске школе и истовремено, до смрти 1928. године, председница женског удружења подружнице у Ваљеву.

Драга Вукосављевић била је супруга адвоката Драге; Савка Јовановић је супруга Николе Ађевића, трговца из Тешњара; Анка Прикелмајер је супруга првог ваљевског апотекара Клаудија; Софија Пањевић је супруга Манојла, једног од најбогатијих Ваљеваца свих времена, о чијим виноградима се и данас прича као о великом чуду, а Катарина Бирчанин била је супруга такође богатог трговца Марјана, који је имао у Ваљеву десет кућа. Нашао сам и дописивао сам се са прауном Марјана Бирчанина Дубравком Црквењаков, која је рођена у Ваљеву 1946. године.

Зорка Вујић је одликована медаљом Црвеног крста, о чему у породици постоји уверење број 3668 од 22. марта 1914. године "за заслуге указане друштву, рањеницима и ратним болесницима". Поводом смрти Зорке Вујић, београдски лист "Време" је 4. новембра 1928. године објавио опширан напис из пера главног и одговорног уредника Косте М. Луковића.

17. Темњарске

ВЕЧЕРИ ВРЕДНИХ ВАЉЕВАЦА

Ваљево 21. - 30. август 2003.

ЧЕТВРТАК 21.08.2003.

1. (1) 19,30 - ДЕСАНКИН ВЕНАЦ - "ПЛАТО"
Путујући фестивал књиге
"Сапутнице" - гошћа **ЉУБИЦА АРСИЋ**
1. (2) 20,30 - РЕСТОРАН "ЗЛАТИБОР"
"ПОГЛЕД"
изложба слика АИДЕ НОВОСЕЛ
1. (3) 21,00 - ЛЕТЊА ПОЗОРНИЦА
Додела годишњих награда
Туристичке организације Ваљево

"КОЛУБАРСКИ ВЕЗ"
Концерт фолклора "Абрашевић" и "Бердан"

ПЕТАК 22.08.2003.

2. (1) 10,00 - ТРГ ВОЈВОДЕ МИШИЋА
Изложба меда и пробане истога
Удружење пчелара Ваљево (изложба траје од 22. до 24. августа)
2. (2) 11,59 - ТРГ ВОЈВОДЕ МИШИЋА
ЕКО ИГРЕ - проблем чврстог отпада у задњи час
Покровитељ: USAID, IRO
2. (3) 17,00 - ГРАДАЦ - САВИНА ВОДЕНИЦА
Мото скуп - Игре без граница и ограничења
2. (4) 19,00 - ДЕСАНКИН ВЕНАЦ
"Колубаром у Европу"
Промоција Европског покрета у Србији - Локално веће у Ваљеву
2. (5) 19,30 - ДЕСАНКИН ВЕНАЦ - "ПЛАТО"
Путујући фестивал књиге
Промоција књиге "НИЈЕ СВЕ ТО БИО РОКЕНРОЛ"
Аутор: ДЕЈАН МАРКОВИЋ
2. (6) 20,00 - ГАЛЕРИЈА "34"
ДРАГИША МЕДЕНИЦА - изложба уметничке фотографије
"КРОЗ АМЕРИЧКИ ЗАПАД"
2. (7) 21,00 - ХОТЕЛ "ГРАНД"
МИОДРАГ ЋИРОВИЋ - изложба слика
2. (8) 21,00 - ЛЕТЊА ПОЗОРНИЦА
ТЕШЊАРСКЕ ВЕЧЕРИ ОТВОРЕНЕ СУ,
група **VAN GOGH**
2. (9) 24,00 - ДВОРИШТЕ ГИМНАЗИЈЕ - ПОНОЋНИ БИОСКОП
"АТЛАНТИДА" - кратки играни филм; режија: Стефан Арсенијевић
"Кордон" - режија: Горан Марковић; гл.ул: Марко Николић,
Немад Јездич, Небојша Милошевић...
2. (10) 00,00 - ГРАДАЦ - САВИНА ВОДЕНИЦА
Мото скуп + рок концерт групе "Вулкан"

СУБОТА 27.08.2003.

3. (1) 10,00 - СРЦ "ПЕТНИЦА"
VI пливачки митинг
3. (2) 12,00 - ГРАДАЦ - САВИНА ВОДЕНИЦА - МОТО СКУП
Акција добровољног давања крви "КРВ ЗА БРАТА"
3. (3) 15,00 - ДЕСАНКИН ВЕНАЦ
"УЛИЦА ДОБРИХ ВИБРАЦИЈА"
Представљање старих заната
3. (4) 17,30 - ГРАДАЦ - МОТО СКУП
Дефиле улицама града
3. (5) 18,30 - АВЕНИЈА ЗВАНА ДУПЛЕ ТРАКЕ, КРАЈ НОВЕ ПИЈАЦЕ
Мото трке
3. (6) 19,30 - ИНТЕРНАЦИОНАЛНИ УМЕТНИЧКИ СТУДИО
"РАДОВАН ТРНАВАЦ - МИЋА"
Слика: NIKOLAUS HIPP
Скулптуре: GABRIELA VON HABSBURG
Изложба пријетела из RFAFENHOFFENA је од 23.08. до 07.09.
3. (7) 19,30 - ДЕСАНКИН ВЕНАЦ - "ПЛАТО"
Путујући фестивал књиге
"Сапутнице" - гошћа ЉИЉАНА ХАБЈАНОВИЋ - ЂУРОВИЋ
3. (8) 22,00 - ЛЕТЊА ПОЗОРНИЦА
ВЛАТКО СТЕФАНОВСКИ - бенд
3. (9) 24,00 - ДВОРИШТЕ ГИМНАЗИЈЕ - ПОНОЋНИ БИОСКОП
"Нигде у Африци" - немачки играни филм; режија Каролина Линк
- добитник Оскара за најбољу страни филм у 2003. години
3. (10) 00,00 - ГРАДАЦ - САВИНА ВОДЕНИЦА
Мото скуп + рок концерт групе "ВУЛКАН"

НЕДЕЉА 24.08.2003.

4. (1) 10,00 - СРЦ "ПЕТНИЦА"
Ватерполо турнир
4. (2) 18,30 - ТРГ ВОЈВОДЕ МИШИЋА
"ПАНТОМИСКА ЛАКРДИЈА"
шоу програм МАРКА СТОЈАНОВИЋА и
БЕОГРАДСКИХ ПАНТОМИНИЧАРА
4. (3) 19,30 - ДЕСАНКИН ВЕНАЦ - "ПЛАТО"
Путујући фестивал књиге
"Сапутнице" - гошћа МАРИЈА ЈОВАНОВИЋ
4. (4) 21,00 - ЛЕТЊА ПОЗОРНИЦА
C.B. GREEN
Бенд из RFAFENHOFFENA
4. (5) 23,00 - ДВОРИШТЕ ГИМНАЗИЈЕ - ОТВОРЕНО ПОЗОРИШТЕ
ГРАДИМИР СТОЈКОВИЋ - "ХАЈДУК У БЕОГРАДУ"
Режија ЉУБИЦА БУБЕ МАРКОВИЋ
"Омладински студио аматера", Омладински центар Ваљево
4. (6) 24,00 - ДВОРИШТЕ ГИМНАЗИЈЕ - ПОНОЋНИ БИОСКОП
"Мртав ладан" - режија Милорад Милиновић - Дебели
Гл.ул. Срђан Тодоровић, Немад Јездич, Мики Крстовић...

ПОНЕДЕЉАК 25.08.2003.

5. (1) 19,00 - ГАЛЕРИЈА "34" - ВЕЧЕ РОМСКЕ КУЛТУРЕ
Мини концерт ученика музичких школа
5. (2) 19,30 - ДЕСАНКИН ВЕНАЦ - "ПЛАТО"
Путујући фестивал књиге
"Колоњска вода" - Последњи велики писци
великих дела руске прозе
5. (3) 20,00 - НАРОДНИ МУЗЕЈ ВАЉЕВО
"ПРЕСЛИЧНИ КРУГ", Народни музеј Зајечар
Изложбу отвара: СУЗАНА АНТИЋ - етнолог
5. (4) 20,00 - ГАЛЕРИЈА "34" - ВЕЧЕ РОМСКЕ КУЛТУРЕ
Књижевно вече - гости:
ЗОРАН ТАИРОВИЋ сликар и песник, Нови Сад
ДРАГАН ВАСИЉКОВИЋ сликар,
ВЕРА ГАЈИЋ песникиња, п.п. Удружење књижевника Шабач
5. (5) 20,00 - МОТО КЛУБ "SLOW WHEELS" - ТЕШЊАР
Песник и Гитара
5. (6) 21,00 - ЛЕТЊА ПОЗОРНИЦА
"МУЗИКА КОЈА ЛУТА"
Стара Румска руска музика
Група "КАЛ" - Румска етно музика
Мини концерт модерне Румске музике
5. (7) 23,00 - ДВОРИШТЕ ГИМНАЗИЈЕ - ОТВОРЕНО ПОЗОРИШТЕ
"ПТИЦЕ"
Режија: ОРХАН ЈАШАРОВСКИ
Румски театар "Птице", Скопље

УТОРАК 26.08.2003.

6. (1) 10,00 - Хотел ГРАНД
Избор најбоље ракије ваљевског краја
6. (2) 19,30 - ДЕСАНКИН ВЕНАЦ - "ПЛАТО"
"Зашто је Библија више од књижевности?"
гости: МИОДРАГ ПОМА, ВЛАДИМИР МЕДЕНИЦА и
ДРАГАН БОШКОВИЋ
6. (3) 20,00 - МОТО КЛУБ "SLOW WHEELS" - ТЕШЊАР
Песник и Гитара
6. (4) 21,00 - ГАЛЕРИЈА "34"
"НЕБЕСКА ПРЕДСТАВА"
Књижевно вече МИЛАНА БОСИЉЧИЋА, Београд
Гост: ЗОРАН ЋОСИЋ, глумица
Водитељ: ВЕЛИБОР МАРИЈАНОВИЋ сатиричар
6. (5) 22,00 - ЛЕТЊА ПОЗОРНИЦА
EYESBURN

СРЕДА 27.08.2003.

7. (1) 19,30 - ДЕСАНКИН ВЕНАЦ - "ПЛАТО"
Путујући фестивал књиге
"Сапутнице" - гошћа - ЈЕЛИЦА ЗУПАНЦ
7. (2) 20,00 - МОТО КЛУБ "SLOW WHEELS" - ТЕШЊАР
YU рок времеплов
7. (3) 21,00 - ЛЕТЊА ПОЗОРНИЦА
"ЧЕЗ СА ПОГЛЕДОМ"
THEATRE BIZARRE - Ваљево
АНА СОФРЕНОВИЋ и ЈОВАН МАЉОКОВИЋ квинтет
7. (4) 22,30 - ДВОРИШТЕ ГИМНАЗИЈЕ - ОТВОРЕНО ПОЗОРИШТЕ
Добрица Ћосић - "КОРЕНИ"
Адаптација и режија МИРОСЛАВ ТРИФУНОВИЋ
П.П. "МАЛА СЦЕНА" и Дом културе Ваљево

ПЕТАК 29.08.2003.

9. (1) 16,00 - ОТВОРЕНИ ТЕРЕН 5. ОСНОВНЕ ШКОЛЕ
III ZICER KOŠ FEST
9. (2) 19,30 - ДЕСАНКИН ВЕНАЦ - "ПЛАТО"
Путујући фестивал књиге
"Сапутнице" - гошћа - РАДИЛА ЛАЗИЋ
9. (3) 20,00 - ТЕШЊАР
Вече туристичке организације "NATIONAL"
9. (4) 21,00 - ЛЕТЊА ПОЗОРНИЦА
"КАРМИНА БУРАНА"
Филхармонија младих "БОРИСЛАВ ПАШЋАН" Београд
и МОХ "Абрашевић" - Ваљево
Диригент ЈОВАН ЖИВКОВИЋ
Уметнички руководилац ДРАГАН ВАСИЉЕВИЋ
9. (5) 22,00 - ДВОРИШТЕ ГИМНАЗИЈЕ - ОТВОРЕНО ПОЗОРИШТЕ
ЕЖЕН ЛАБИШ - "ЈЕДВА СТЕЧЕ ЗЕТА"
Режија: Горица Поповић
Играју: Горан Султановић, Анита Манчић, Горица Поповић,
Небојша Илић, Јелена Ступљанин
Ателје 212
9. (6) 23,00 - ОТВОРЕНО ПОЗОРИШТЕ - ДВОРИШТЕ ГИМНАЗИЈЕ
АЛФРЕД ЖАРИ - "КРАЉ ИБИ"
Режија МИЛИЋ ЈОВАНОВИЋ
СКЦ Крагујевац

СУБОТА 30.08.2003.

10. (1) 19,00 - ПЛАТО ДОМА ОМЛАДИНЕ
"НОГОМОБИЛЕ" - тротинети и ролери најмлађих мајстора
Организатор Ауто школа "ТТАШ"
10. (2) 21,00 - ЛЕТЊА ПОЗОРНИЦА
ЖЕЉКО ЈОКСИМОВИЋ
КОНЦЕРТ ЗА ДОБРО ВАЉЕВСКОГ ХРАМА
10. (3) 23,00 - ДВОРИШТЕ ГИМНАЗИЈЕ - ОТВОРЕНО ПОЗОРИШТЕ
ИВАН и АНЕТА ТОМАШЕВИЋ
"КЛАРА - ДОГОДИЛО СЕ НЕШТО НЕОЧЕКИВАНО"
Режија ИВАН ТОМАШЕВИЋ
СЦЕНА "МАСКА" Шабач

ПОКРОВИТЕЉ:
СКУПШТИНА ОПШТИНЕ ВАЉЕВО
- КУЋА СВИХ ВАЉЕВАЦА

e-mail: infova@ptt.yu
opsva@ptt.yu
www.valjevo.org.yu

Vujić
voda

**СВАКОДНЕВНИ ПРАТЕЋИ
ПРОГРАМИ ФЕСТИВАЛА**

17,00 - 23,00 ПЛАТО ХОТЕЛА ГРАНД
Изложба биљних аранжмана, лековитог
биља, гљива и литературе

17,00 - 23,00 ТРГ ВОЈВОДЕ МИШИЋА
- ДИРЕКЦИЈА ФЕСТИВАЛА
ДРУШТВО ХИЛАНДАР Ваљево
- продаја књига
ТУРИСТИЧКА ОРГАНИЗАЦИЈА ВАЉЕВО
- продаја сувенира

17,00 - 24,00 КЕЈ КОЛУБАРЕ
Промотивни камп планинарско
г друштва "ПОВЛЕН"

ПОКРОВИТЕЉ: СКУПШТИНА ОПШТИНЕ ВАЉЕВО
- КУЋА СВИХ ВАЉЕВАЦА
e-mail: infova@ptt.yu
opsva@ptt.yu
www.valjevo.org.yu

ЕКО-PRICA U EKO-CENTRU
Pop-Lukina 8/1 (pasaz iza "Erozije")
od 21.00h

Petak 22.08. Zastitimo bilje, ali bioloski; bez hemije;
Dragan Nedeljkovic inzenjer hortikulture
Subota 23.08. Plastika ili staklo, dileme nema!!!!!!
Nada Neskovic biolog
Nedelja 24.08. Organski otpad – mali biznis;
Vlada Pavlovic apsolvant sumarstva
Ponedeljak 25.08. Zelenilo grada – pluca grada
Dragan Nedeljkovic inzenjer hortikulture
Utorak 26.08. Sacuvajmo vodu i za buduce generacije
Milica Pavic biolog
Sreda 27.08. Planinske biljke – sacuvajmo ih!
Dragan Nedeljkovic inzenjer hortikulture
Cetvrtak 28.08. Opasne materije; medicinski otpad
Zoran Zivkovic lekar
Mira Urosevic farmaceut
Petak 29.08. Trovanje gljivama, al je to nezgodno
Snezana Arsenijevic lekar
Subota 30.08. Baterije, limenke, i jos toga.....
Ljilja Stanisavljevic biolog
Zorica Petrovic biolog

Донатори:
VALY,
АГРОБАНКА,
ДЕЛТА БАНКА,
ДУНАВ ОСИГУРАЊЕ - ВАЉЕВО,
ИНГРАПОМНИ,
ИНОС - АГРОСИРОВИНА,
АГРАНА,
ВАЉЕВСКА ПИВАРА,
ПОЛЕТ,
АБЦ ТЕСТ,
ТЕЛЕКОМ,
П.П. ШЉИВАКОВИЋ,
ФАБРИКА ВИЈАКА ГРАДАЦ

СПОЈ ЛЕПОТЕ И СНА

Са Снежаном Марјановић, креаторком венчаница

Прошлог пролећа Ваљевци су уживали у несвакидашњим модним догађањима. Једно од њих је модна ревија венчаница **Снежане Марјановић**, аутора хаљина за најлепши дан у животу. Ревиије су, по Снежанином уверењу, пресек њеног дугогодишњег рада и, уједно, круна

њеног стваралачког надахнућа преточеног у венчанице сан сваке девојке.

У очекивању нове модне ревије на Тешњарским вечерима о својој инспирацији, мотивима и плановима Снежана каже:
- Досадашње ревије сам органи-

зовала у сарадњи са агенцијом Студио М из Вањева. Сваки модел венчанице је уникатан и мој, од саме креације до последњег кончића и пеглања. Увек сам тежила нечему вишем, па су самим тим венчанице остварење мог стваралачког сна.

Све је почело пре осамнаест година у Народном позоришту у Бањалуци, где се професионално бавила костимографијом. Али, вихор рата ју је довео у овај град где у малој радионици настају хаљине примерене бајкама: сатен, органдин, уз десетине метара трака, гајтана, цветова, перли и најразличитијих украса. Учешће на Тешњарским вечерима Снежана сматра успехом и очекује да ће публика уживати у њеним моделима, као и пре, али намерава да се много организованије бави овим послом:

- У моје будуће венчанице биће уткан мирис овог поднебља, што значи да ће у креирању хаљина доминирати етно мотиви.

Инспирације је много, воље још више, а у лепоти модела Ваљевци ће сигурно уживати уз сјај тешњарских звезда. Снежана нам је открила и свој притајени сан: да што више младих храбрих девојака из Вањева понесе њене бајковите венчанице.

Са ревије на Тргу кнегиње Љубице. Ауторка (друга с десна)

Радмила Мрдак Прлић

ТЕШЊАРСКИ
ГЛАСОМОН

Из старог

породичног

албума

ИНЖЕЊЕРИ ПРОФЕСОРИ МАТИША

У Ваљево је прошлог уторка одржан Сајам запошљавања у просвети. Уз представнике свих школа нашег краја било је више од стотину незапослених факултетски образованих Ваљеваца. Показало се да просвети увелико недостају наставници енглеског језика и професори математике и физике којих сада уопште нема на евиденцији Завода за тржиште рада. Међутим, за оне који су вољни да раде у школама могућа је преквалификација, рецимо инжењера електротехнике и машинства за професоре математике и физике. Како стоји са привредом прилика за рад у школама није лоша. Напротив.

ЈАГМА ЗА ТЕХНИЧКОМ

Техничка школа, најпопуларнија међу новопристиглим средњошколцима, стекла је 14 нових професора, међу којима је чак осам електроинжењера и један архитекта. Директор Техничке **Бранко Голоскоковић** каже да се скоро није догодило да се за 14 слободних места у овој школи надметало чак 56 факултетски образованих кандидата.

(ПРО)СВЕТЉЕНА ПЕТА

Двориште са игралиштем школе "Сестре Илић" у Тешњару од среде је осветљено са четири моћне светиљке, па се баскет може играти и ноћу. Истовремено, зграда школе добија топлотну изолацију која ће увелико уштедети трошкове за грејање идуће зиме.

ТЕШЊАРСКИ ГЛАСОМОНА

Издавач
СО ВАЉЕВО

Припрема
Редакција Радио Ваљева

Фотографија
Драган Крунић

Компјутерска припрема
Жељко Матић

Уредници
Љиљана Кецојевић
Мијо Стојкановић

Тираж: 1000

Штампа
Графика Гојковић, Ваљево

ИЗЛАЗИ У ДАНЕ ТЕШЊАРСКИХ ВЕЧЕРИ